

Jsem samotář a asketa, říká Andrej Babiš

18. října 2012

V poslední době ho rozesmál skeč Zdeňka Izera, čte vlastně jen e-maily a ranní deprese zahání v posilovně. A vysvětluje, že za to, že jeho firmy dodávají do obchodů nekvalitní potraviny, nemůže. "Cenu, a tedy i kvalitu potravin, neurčujeme my, ale řetězce," říká Andrej Babiš.

V mládí prý pařil, dnes bývá unavený a preferuje klid. | foto: Petr Topič, iDNES.cz

Ted' jste zrovna v kurzu, že?

Pořád někomu na něco odpovídám. Rozhovor za rozhovorem...

Musím říct, že z vás mám několik pocitů. Ten první je, že se na veřejnosti tedy moc nesmějete.

Já jsem introvert, samotář. Společnost moc nevyhledávám, ve volnu spíše hledám únik od lidí.

Kam unikáte?

Za svými dětmi, ke zvířatům.

Fotogalerie

[Zobrazit fotogalerii](#)

Takový jste byl vždy, nebo je to "nemoc" z podnikání?

Ne, vždycky to tak nebylo. Když jsem byl mladý, hodně jsme pařili a užívali si. Ale už jsem přece jen o něco starší a při mé [pracovní](#) vytíženosti to [často](#) nejde. Skoro celý [den](#) musím s někým mluvit, odpovídat na otázky. Někdy jsem z toho docela unavený. Je to jiný způsob života.

A nechybí vám ta možnost relaxu? Otevřít si lahev...

Samozřejmě se k tomu taky někdy dostanu. Třeba v létě jsem byl docela dlouho pryč a odpočíval.

Takže letní dny strávené v lehkém alkoholickém opojení?

Ne, to zase ne. Já jsem celkem asketický typ. Ale jasně, občas si dám s přáteli víno [rád](#).

Ještě zpět k tomu smíchu. Čemu jste se tedy v poslední době od plic zasmál?

Právě na dovolené nám známí pouštěli jednu scénku Izera, který hrál slovenského baču. To bylo super.

S fanoušky jsem chodil na stejné pisoáry

Pojďme dál. Všiml jsem si taky toho, že když se vás někdo zeptá na peníze nebo řekne, že jste třetí nejbohatší Čech, obrátíte oči v sloup a protáhnete [obličej](#). To vám tak vadí o tom mluvit?

Ano, vadí mi to. Lidi a média mě označují za miliardáře, ale nevědí, co to obnáší. Myslí si, že to mám někde všechno doma v hotovosti. Ale tak to není. Nepatřím mezi ty, kteří si nakradli hotovost a sýslí si obrovské peníze někde v bankách. Já mám všechno někde investované. Nevlastním letadlo, loď, chodím normálně mezi lidi.

Kam třeba?

Fanoušci byli třeba překvapení při mistrovství Evropy ve fotbale, že vedle nich stojím u pisoáru. Říkali: "To jste opravdu vy, ten miliardář?" Tak jsme se na těch toaletách hned vyfotili. Já přece nejsem jiný, rozhodně ne u pisoáru... (smích) Člověk by se měl držet při zemi. Už jsem také v životě zažil, že mě třeba vyhodili z [práce](#). Víím, jak se k vám lidi chovají, když jste dole a když jste nahoře.

Andrej Babiš

Narodil se v roce 1954 v Bratislavě. Po absolvování Vysoké školy ekonomické nastoupil do PZO Chemapol Bratislava, v roce 1985 odjel jako delegát Petrimexu do Maroka. Po listopadu 1989 se vrátil domů, v lednu 1993 založil Agrofert. Podle časopisu Forbes činilo v březnu 2012 jeho jmění téměř 26 miliard korun, díky čemuž se dostal v seznamu

To už je ale asi dávno, kdy vás vyhodili, že?

Bylo to v roce 1995. Petrimex si tehdy převzali Mečiarovi lidé a mě osobně vyhodil pan Boris Vostrý z Harvardských fondů, toho času na útěku v Belize. Bylo to v pátek 27. dubna a bylo 14:00 hodin. Dobře si to pamatuji.

Ted' už vás asi nemá kdo vyhodit.

V tomhle Matrixu nikdy nevíte, ne?

Proč vám ale tak vadí označení miliardář?

Naše společnost to slovo bere skoro jako nadávku. Lidé tady byli už tolikrát podvedeni, že se asi ani není čemu divit. Zároveň lidé nevěří, že tu někdo může k penězům přijít poctivou prací.

V tomhle notýsku má vše podstatné, co se týká Agrofertu. Kdyby o něj přišel, byl by to velký malér.

Lidi tady mají v Česku o bohatých špatné mínění, říká Andrej Babiš.

nejbohatších lidí na světě na 913. pozici. V Česku jsou před ním jen Petr Kellner a Zdeněk Bakala. Impérium Agrofert podniká v sektoru potravin, hnojiv či obilí.

V letech 1982 až 1985 byl podle slovenského Ústavu paměti národa vědomým agentem StB. Andrej Babiš to popírá a Ústav paměti národa podle wikipedia.cz upozornil, že pravdivost archivovaných dokumentů nijak neověřoval.

Říkáte, že skončit s podnikáním zatím nehodláte. Co vás ještě žene dopředu?

Popravdě, jednodušší bylo celý holding vybudovat než ho nyní spravovat a řídit. Je to už strašně velké a vše přitom ještě není dobudované tak, jak bych chtěl. Ještě musíme zapracovat na dobudování managementu. To bych rád dotáhl během dvou až tří let. Agrofert je manažerská, ne rodinná [firma](#). Moje děti mají úplně jiné zájmy. A já si chci být jistý, že máme všude na klíčových místech ten pravý management.

Děti nechtějí pracovat ve firmě?

Bylo by to určitě fajn, ale syn je pilot, starší dcera má děti a ty z druhého manželství jsou ještě moc malé.

Úspěch? Třeba záchrana Lovochemie**Podle čeho se rozhodujete, co koupíte nebo čeho se zbavíte?**

Hlavně o tom nerozhoduju sám, jak se občas píše, ale dám na lidi ve vedení našich jednotlivých firem. Odkývnu jim skoro všechno, tedy většinou... Pokud máte tři sta firem, nemůžete to prostě stíhat všechno sám. Musíte mít lidi, na které je spolehnutí, a řešit s nimi jen strategické záměry a plány.

Jak často uděláte špatné rozhodnutí?

Samozřejmě se to stane, to je jasné, a přiznávám, že v posledních dvou letech se to děje docela často. Několikrát jsem koupil firmy, na nichž se prodělalo. Pracujete stále s nějakým rizikem, takže občas dojde i k tomu, že se ne všechno vydaří.

Co považujete za svůj největší podnikatelský úspěch?

Určitě to, že se podařilo z nuly vybudovat jednu z největších českých firem. V lednu 2013 to bude mimochodem dvacet let, co jsme Agrofert ve čtyřech lidech zakládali. Za úspěch považuji i to, že nejsme produktem kuponové privatizace ani jsme nic nekoupili od státu. Povedlo se nám to určitě hlavně díky bankám a možnosti úvěrování. Pak bylo samozřejmě štěstí, že jsme investovali do věcí, které fungovaly.

A konkrétněji?

Za úspěch se dá považovat třeba záchrana Lovochemie v roce 1991, což se nám povedlo díky penězům ze zahraničí.

A z čeho v byznysu máte největší radost vy osobně?

Těžko říct. V devadesátých letech to bylo celé velmi napínavé. Třeba jak jsme kupovali Duslo Šála. Bylo to vlastně převzetí firmy z rukou managementu, který obloval své akcionáře a vlastně i zaměstnance. Generální ředitel jim za akcii nabízel 500 korun a ty lidi se v tom vůbec neorientovali. Pak jsme přišli my a nabídli jim 73 500 korun, což byl pro ně šok. Měli jsme s sebou asi čtyři notáře a vypláceli to těm lidem v hotovosti. Tenkrát neměly banky v Bratislavě nějakou chvíli vůbec peníze. Byl to fakt adrenalin. Ta fabrika nás něco stála.

Obchod to ale byl výnosný i pro vás, ne?

Byl, ale plný emocí. Lidé byli nadšení, najednou dostali za svoje akcie 300 tisíc korun. Celé to bylo napínavé.

Tak jinak. Jak konkrétně se vaše původní investice zhodnotila?

Fabrika se koupila za 2,6 miliardy korun a nyní má hodnotu pětikrát vyšší. Samozřejmě se do ní muselo pak i hodně investovat.

Čtete rádi iDNES.cz?

Hlasujte pro nás
v Anketě Křišťálová lupa

HLASUJTE ZDE

Děkujeme!

V mládí jste byl často v cizině. Nikdy vás nenapadlo podnikat spíš tam?

Po revoluci jsem měl nabídku zůstat v Maroku a vést tam pro jednu velmi bohatou arabskou rodinu její firmy. Docela mě to lákalo, ale pak přišla nabídka k návratu. A když už jsem tady začal, chtěl jsem tady taky něco vybudovat.

Lidi to nakonec i kupují

Kolik hodin denně pracujete?

Pracuju asi pořád. Vstávám kolem páté, v šest cvičím v posilovně, to abych zahnal ranní depresi. Pak mám schůzky, a pokud je večer čas, čtu. Ale to spíš až o víkendu.

Takže máte kladný vztah ke sportu.

To jo, ale nikdy jsem nebyl tak dobrý, abych to dělal na nějaké vyšší úrovni. Máma mě v mládí tlačila do tenisu, volejbalu nebo basketu. Teď plavu nebo lyžuji, to mě baví.

A co čtete? Filozofii, psychologii?

Ale kdeže. E-maily. Jediné, co teď čtu, je jedna kniha o politice.

Manuál, jak na to?

To ne, spíš jak to funguje.

Podnikáte hlavně v potravinářském průmyslu. Co máte rád k jídlu?

Celozrnný chléb, šunku, hovězí, kuřecí maso. Nic speciálního. Nejsem žádný gurmán.

Myslíte, že v obchodech dostáváme kvalitní potraviny?

To je debata o tom, kdo určuje cenu potravin. Tu neurčujeme my, ale řetězce. Ty si přesně nadiktují, co chtějí, jak to má vypadat a podobně. Pokud to neumíme vyrobit, osloví někoho jiného. Vezměte si, že zaměstnáváte tisícovku lidí a tu práci jim dát musíte, jinak o ni přijdou. Často jsme tedy k něčemu dotlačeni.

Nakonec tedy na pulty sunete nekvalitní potraviny?

To, že v sobě uzeniny nemají tolik masa, prostě není chyba výrobce, ale obchodu. Chtějí salám za třicet korun, tak ho mají mít. A lidi to nakonec i kupují.

Zklamání

"Když neuspěju, žily mi to trhat nebude," řekl Andrej Babiš při rozhovoru pro Xman.cz, který se konal před senátními a krajskými volbami. Dodal však: "Změnit bych to tady ale chtěl. Za minulého režimu jsem hrdina nebyl, stal jsem se členem strany, abych se dostal do zahraničí. Prostě jsem se staral jen o sebe. Takových jako já bylo opravdu hodně, odpůrců bylo velmi málo. Dnes cítím, že skládám takový reparát. Nechci jen sedět a nadávat, ale chci něco aktivně dělat. Když se to nepovede, řeknu si, že jsem pro to udělal maximum."

Příliš se to skutečně nepovedlo. "Velké zklamání," [komentoval výsledky](#).

Autor: [Marek Odstrčilík](#)

[JobDNES](#) [Automodul](#) [TOPkontakt](#) [Reality](#) [Dovolená](#)

Vybíráme z nabídky volných pracovních pozic:

[JAVA GURU](#)

Principal engineering s.r.o.
Hl. m. Praha, Středočeský kraj,
Jihomoravský kraj,
Moravskoslezský kraj

[Manager obchodní sítě](#)

ERFOLG MANAGEMENT s.r.o.,
Jihomoravský kraj
30 000 Kč

[Realitní makléř/ka](#)

CENTURY 21 Czech Republic, Hl. m.
Praha
15 000 - 300 000 Kč

[jobDNES.cz](#) místo, kde se chytne

[Dalších 17 018 volných pozic](#)